

SLURRAPPORT

Stipendium från Märta, Gunnar och Arvid Bothéns stiftelse 2016

Karin E. Lindahl, Acta Konserveringscentrum AB.

Beskrivning

Stipendiet har möjliggjort mitt deltagande vid The 13th ICOM-CC, WOAM (Wet Organic Archaeological Materials Working Group) Conference, 16-21 maj 2016 i Florens, Italien. Lokala arrangörer för konferensen var Florens universitet i samarbete med Tuscany Archaeological Heritage. Konferensen hölls i en anrik medeltida byggnad i centrala Florens som tidigare bl.a. varit kloster för dominikanernunnor.

På WOAMs konferenser, som arrangeras vart tredje år, presenteras den senaste forskningen inom analys, nedbrytning och konservering av vattendränkt organiskt arkeologiskt material genom föredrag, posters samt diskussioner. Totalt gavs 72 stycken föredrag och ett tjugotal posters presenterades. Under konferensveckan gjordes dessutom ett studiebesök till de arkeologiska utgrävningarna i Pisa samt till intilliggande konserveringslaboratorier. Där har man funnit en romersk hamn med ett flertal bevarade vrak som nu genomgår konservering. Konferensens främsta målgrupper var conservation scientists, konservatorer och forskare verksamma inom det aktuella materialområdet, samt arkeologer och studenter med flera. Antalet konferensdeltagare var 125 stycken och representanter fanns från nästan hela världen.

Måluppfyllelse

Mitt syfte med konferensen har varit att tillägna mig ny kunskap inom den senaste forskningen inom mitt specialområde dvs. konservering av vattendränkta organiska material. Under konferensveckan i Florens har detta uppfyllts med tillfredsställelse genom att jag fått ta del av de senaste erfarenheterna och de forskningsresultaten inom mitt specifika kompetensområde, kunskaper jag kommer kunna tillgodogöra mig och använda i framtiden. Ett särskilt intressanta föredrag för min del var Anna Tjellidéns presentation; *Death, Decay Dissolution? – Post-excavation Physical Micro-destruction of Bone*, där hon presenterade sitt PhD-projekt om nedbrytningsmekanismer i arkeologiskt ben, med särskilt fokus på nedbrytning och bevarande av DNA. Ett annat var Gabriele Zinks föredrag om konservering av arkeologiska repfynd, en materialkategori jag ofta arbetar med. I hennes presentation med titeln *The Conservation of Rope with PEG 800 and Petroleum* redogjorde hon för en jämförande studie av olika metoder för konservering av vattendränkt rep. Annars var det främst de många presentationerna om materialet trä som kändes allra mest givande för mig. Det presenterades en mängd varierande föredrag och posters om arkeologiskt trä vilka behandlade allt från återbegravning av vrak och andra trästrukturer, övervakning av förvaltning av trästrukturer *in-situ*, karaktärisering och analys av trä, samt aktiv och förebyggande konservering av trä. På detta tema fanns flera föredrag från det pågående projektet *Saving Oseberg*. Inom projektet dokumenteras, undersöks och analyseras tidigare

Märta, Gunnar och Arvid Bothéns stiftelse 2016

alunbehandlade träartefakter från den vikingatida Osebergsskeppet i Norge och metoder för möjlig framtida omkonservering utforskas.

Med dessa nyvunna kunskaper kommer jag framöver kunna fortsätta utveckla mitt eget konserveringsarbete på Acta Konserveringscentrum, i synnerhet genom att anpassa konserveringsmetoderna för nygrävda arkeologiska trä-, läder-, ben- och repfynd. Konferensen har även gett ett fantastiskt tillfälle att utbyta erfarenheter och att bibehålla och knyta nya ovärderliga kontakter med kollegor och forskare från Sverige och utlandet.

Förmedling av nyvunnen kunskap

Jag har spridit de förvärvade kunskaperna i första hand till mina medarbetare på Acta Konserveringscentrum under våra återkommande planerings- och seminariedagar, i december 2016. Vidare har jag förmedlat kunskaper till de praktikanter vi tar in på Acta, senast kom de från Universiteten i Berlin och Oslo. Jag har även delat med mig av mina kunskaper till våra uppdragsgivare, dels genom att jag omsätter kunskaperna i praktiken och dels genom den dokumentation och de konserveringsrapporter jag tillhandahållit dem. Att förmedla konservering till uppdragsgivarna känns särskilt angeläget då arkeologer ofta har liten kunskap om konserveringsprocesser och förståelse varför konserveringen tar så lång tid.

Karin E. Lindahl
Acta Konserveringscentrum AB
Stockholm 2019-01-29